

Det er derfor, vi er gået ind i velfærdsforhandlingerne med nogle klare sigtelinjer for, at vi skal skabe mulighed for, at flere mennesker bliver på arbejdsmarkedet. Vi vil gøre det nænsomt, det må ikke komme som en tyv om natten. Det skal være sådan, at hver enkelt ved, hvad de har at regne med. Derfor har vi foreslået en meget lang fase, 10 års overgangsfase, og vi har også sagt ganske tydeligt – noget, som jeg håber Enhedslisten vil være glad for – at vi skal sikre, at de mennesker, der har slidt længst på arbejdsmarkedet, skal have ret til 5 års efterløn.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Frank Aaen igen. Husk, højst 1 minut.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen der er vel heller ikke brug for en tyv om dagen? Der er jo ikke brug for en tyv, der er ikke brug for at komme i tyvebande sammen med statsministeren og sammen med finansministeren, som jo har vist, at de ønsker forringelser for de ældre, som har vist, at de ønsker forringelser for de arbejdsløse, som vil fjerne kontanthjælpen for dem, der ikke har uddannelse, og hvad de ellers har i deres katalog af elendigheder. Jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke lynhurtigt finder ud af, at der skal være forskel på dem og tyvebanden, som kan gøre det om dagen eller om natten. De bør ikke gøre det, vi bør forhindre dem, og så gå ud og sige helt klart og tydeligt, at vi står for en anden linje end den, statsministeren står for, og den, finansministeren står for.

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi er bekymrede for, at hvis vi ikke handler i tide, hvis vi ikke sikrer et tilstrækkeligt arbejdsudbud, så kommer vi til at stå i et uønsket dilemma, et dilemma, som enten handler om, at vi må hæve skatten, eller at vi må sænke kvaliteten på den offentlige sektor. Vi vil ingen af delene. Derfor vælger vi en tredje vej, som handler om, at vi vil sikre, at der er mennesker nok til at tage fra på det danske arbejdsmarked.

Jeg synes, det er ansvarligt, og hr. Frank Aaen skal vide, at vi gør det ud af kærlighed til det velfærdssamfund, som vi har bygget op. For vi mener, det er den bedste og mest ansvarlige måde at sikre på, at vi har råd til den velfærd, vi gerne vil have nu og fremover.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg har med stor interesse lyttet til fru Helle Thorning-Schmidts tale om vores plejehjem, og jeg synes, det bærer præg af en vis uvidenhed og også en ængsteligghed på vegne af de ældre, som måske sidder og ser den her debat i dag. For problemet er jo helt klart, at fru Helle Thorning-Schmidt siger, at det går skidt og dårligt, men det eneste argument er Københavns Kommune, en socialdemokratisk bastion. Jeg skal hilse og sige, at mange ældre ude i kommunerne er tilfredse.

Men jeg vil gerne spørge fru Helle Thorning-Schmidt: Er Socialdemokratiet indstillet på, at vi skal styre pleje og omsorg i detaljer herinde fra Christiansborg? Jeg hører, at man ikke har tiltro til det kommunale selvstyre.

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

For det første er jeg da meget glad for, at der endelig er en ordfører for regeringspartierne, som bekymrer sig om de ældre, og som ikke kun taler om udenrigspolitik, men som faktisk taler om noget af det, som mennesker ude i den virkelige verden beskæftiger sig med. Så tak for endelig at tage de ældre op. Det klæder regeringspartierne.

Kl. 13.10

Det andet, jeg vil sige, er, at vi selvfølgelig er klar over, hvad der foregår på plejehjemmene, og jeg ville være glad, hvis det viste sig, at forholdene på Fælledgården var en enlig svale. Det er det desværre ikke. Kommunernes økonomi er gennem årene blevet presset så voldsomt, at man har været tvunget til at skære ned på de ældre.

Det er jo fakta, at der bruges færre penge på hver enkelt ældre, end der gjorde for bare få år siden. Det er en vigtig ting, og det håber jeg da også at man vil være med til at gøre noget ved fra regeringspartiernes side.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jamen er fru Helle Thorning-Schmidt ikke bevidst om, at der fra regeringens side er givet ekstra penge ud til kommunerne til de ældre? Den er også fulgt med, hvad angår de penge, der er givet til den demografiske udvikling osv.

Men mit spørgsmål er direkte: Er det kun et spørgsmål om penge? Er det ikke noget med holdning, synlighed i plejepersonalet og en syn-